

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น
รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒
ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

โดย

นางสาวรอฮีซัน ลอตง

ตำแหน่ง พนักงานราชการครู

สาขาวิชา เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น
รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒
ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

โดย

นางสาวรอฮีชัน ลอตง

ตำแหน่ง พนักงานราชการครู

สาขาวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวรออิชัน ลอตง
ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์
เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒
สาขาวิชา : เทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีการศึกษา : ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๔ คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๔ คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินกระบวนการทำงาน แบบประเมินผลงานและรายงาน แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ต (Likert) ๕ ระดับ ได้แก่ ๕ หมายถึง มากที่สุด, ๔ หมายถึง มาก, ๓ หมายถึง ปานกลาง, ๒ หมายถึง น้อย, ๑ หมายถึง น้อยที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา โดยใช้ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑๒ คน เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ เป็นเพศชาย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ สรุปผล การศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๑ เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น โดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๕ มีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ และก่อนการสอนผู้สอนได้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผล ในรายวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๐ มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา” เป็นรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและปลูกฝังความรับผิดชอบ

ผู้จัดทำขอขอบคุณ นักเรียนระดับชั้น ปวช.๒ ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีต่อการทำรายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

นางสาวรอฮีซัน ลอตง
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
สมมติฐานการวิจัย	๒
ขอบเขตของการวิจัย	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
นิยามศัพท์เฉพาะ	๓
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๔
งานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๔
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	๑๕
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๕
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	๑๗
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๘
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๙
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๑
บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	๒๕
อภิปรายผล	๒๖
ข้อเสนอแนะ	๒๖
บรรณานุกรม	๒๗
ภาคผนวก	๒๘
ประวัติผู้วิจัย	๓๔

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

๒. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๒ ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๔ คน

๒. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๔ คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (บุญชม ศรีสะอาด)

๓. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การให้คำปรึกษา

๓.๒ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อทักษะกระบวนการเรียนและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมโดยการให้คำปรึกษา

๔. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิจัย ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ

๒. ผู้เรียนที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ มีทักษะในการเรียน และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเป็นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปได้

๓. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์คนอื่น ๆ ในการจัดทำนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมเนื้อหา แบบประเมินทักษะกระบวนการเรียนและความพึงพอใจมีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการให้คำปรึกษา

๒. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

๓. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังจากที่ได้รับจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจทางการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

๔. การให้คำปรึกษา หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือ ติดต่อสื่อสารกันด้วยวาจาและกิริยาท่าทาง ที่เกิดจากสัมพันธภาพทางวิชาชีพของบุคคลอย่างน้อย ๒ คน คือ ผู้ให้และผู้รับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาในที่นี้ หมายถึง ครูที่มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษา มีความรู้และทักษะในการให้คำปรึกษา ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษาหรือนักเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังประสบความยุ่งยากใจ หรือมีความทุกข์และต้องการความช่วยเหลือให้เข้าใจตนเอง เข้าใจสิ่งแวดล้อม ให้มีทักษะ ในการตัดสินใจ และหาทางออกเพื่อลดหรือขจัดความทุกข์ ความยุ่งยากใจด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
๒. ทฤษฎีการให้คำปรึกษา
๓. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาวิชาชีพ เพื่อพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือระดับฝีมือและระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพชั้นสูง (ระดับเทคนิค) ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมสามารถ เป็นผู้ปฏิบัติงาน หัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ ได้ โดยเน้นการแก้ ปัญหา สร้างองค์ความรู้ในอาชีพ มีบุคลิกภาพ คุณธรรมและเจตคติที่ดี การบริการข้อมูลหลักสูตรใน Internet ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ปรับปรุง พ . ศ . ๒๕๔๖) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

จุดประสงค์สาขาวิชา

๑. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา และพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
๒. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพคอมพิวเตอร์ธุรกิจให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
๓. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการและกระบวนการงานพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
๔. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในงานบริการทางคอมพิวเตอร์ธุรกิจตามหลักการและกระบวนการในลักษณะครบวงจรเชิงธุรกิจโดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม
๕. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านคอมพิวเตอร์ธุรกิจในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น
๖. เพื่อให้สามารถเลือก/ใช้/ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานอาชีพคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
๗. เพื่อให้มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ ประหยัดอดทนมีวินัยมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด สามารถพัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่น

มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพพาณิชยกรรม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจประกอบด้วย

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๑.๑ คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริตความกตัญญู คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู กตเวทิตี ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม

๑.๒ พฤติกรรมลักษณะนิสัย ความมีวินัยความรับผิดชอบความมีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรักสามัคคี ความขยัน ประหยัด อดทน การพึ่งตนเอง

๑.๓ ทักษะทางปัญญา ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์

๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

๒.๑ สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

๒.๒ แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

๒.๓ ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาวัฒนธรรมค่านิยมคุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและสิทธิหน้าที่ พลเมือง

๒.๔ พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

๓.๑ วางแผนดำเนินงาน จัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการโดยคำนึงถึงการบริหารงาน คุณภาพการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

๓.๒ ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

๓.๓ ใช้ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ

๓.๔ เข้าใจหลักการ กระบวนการการทำงานของคอมพิวเตอร์

๓.๕ ใช้และดูแลระบบคอมพิวเตอร์

๓.๖ เชื่อมต่อและใช้งานระบบเครือข่ายเบื้องต้นในการปฏิบัติงาน

๓.๗ เขียนโปรแกรมธุรกิจขนาดเล็ก

๓.๘ สร้างเว็บไซต์พื้นฐาน

๓.๙ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ

จุดประสงค์รายวิชา

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเขียนโปรแกรม

๒. วิเคราะห์งาน ใช้ผังงานและรหัสเทียม เพื่อลำดับขั้นตอนการทำงาน

๓. ออกแบบโปรแกรมประยุกต์ทางธุรกิจอย่างง่าย

๔. ใช้ภาษาคอมพิวเตอร์เขียนคำสั่งควบคุมการทำงานเบื้องต้น

๕. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีในการใช้คอมพิวเตอร์

มาตรฐานรายวิชา

๑. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการเขียนโปรแกรมและการวิเคราะห์งาน

๒. ออกแบบเขียนผังงาน รหัสเทียม ขั้นตอนการแก้ไขปัญหา (Algorithm)

๓. เขียนโปรแกรมธุรกิจอย่างง่าย

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการเขียนโปรแกรมและการวิเคราะห์งาน ผังงาน รหัสเทียม ขั้นตอนการแก้ไขปัญหา (Algorithm) โครงสร้างภาษาคอมพิวเตอร์และการใช้กระบวนการเขียนโปรแกรม ฟังก์ชันแสดงผลลัพธ์และฟังก์ชันรับข้อมูล คำสั่งการคำนวณ เงื่อนไขกรณี และการทำซ้ำ การออกแบบและเขียนโปรแกรมอย่างง่ายเพื่อประยุกต์ในงานธุรกิจ

ทฤษฎีการให้คำปรึกษา

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

เป้าหมายที่สำคัญของการใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ไปให้คำปรึกษาแก่ Client มีดังต่อไปนี้

๑. ดึงแรงจูงใจในระดับจิตไร้สำนึกมาสู่ระดับจิตสำนึก เป็นการทำให้ ego แข็งแรงขึ้นทำให้ Client เข้าใจสาเหตุของพฤติกรรม นำไปสู่การปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ เช่นคนใช้ระบายความโกรธมาสู่เราซึ่งเป็น Counselor โดยมีสาเหตุจากจิตใต้สำนึกเกลียดพ่อ และบังเอิญตัวเรามีอะไรบางอย่างเหมือนพ่อของเขา ถ้าเรารู้ความจริงเช่นนี้ ต้องดึงสิ่งที่อยู่ในจิตไร้สำนึกของคนไข้ออกมาให้เขารับรู้และเข้าใจ

๒. ลดความวิตกกังวลของ Client เพื่อใช้ระบบเหตุผลในการพิจารณาสิ่งต่างๆตามข้อเท็จจริง ลดการใช้กลไกป้องกันตัวเอง เช่นทุกครั้งทีพุดถึงแม่ Client จะมีท่าทางอึดอัด พุดตะกุกตะกักและไม่ยอมตอบคำถามใดๆเกี่ยวกับเรื่องแม่ แสดงว่าคนไข้ต้องมีความขัดแย้งกับแม่

และใช้กลไกป้องกันตัวเอง เราต้องพุดให้คนไข้เข้าใจและยอมรับถึงปัญหาดังกล่าว แล้วมาพิจารณาตามข้อเท็จจริงว่า ทำไม Client จึงไม่ยอมพุดถึงแม่ เมื่อรู้ความจริงแล้ว เราจึงจะช่วยเหลือเขาได้

๓. ช่วยให้ Client สามารถพึ่งพาตัวเองได้มากขึ้น รับผิดชอบและแก้ไขปัญหได้ด้วยตัวเอง ไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น เมื่อเราสามารถชี้ให้ Client เข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงของเขา จนเขายอมรับแล้ว ต่อไปเขาจะสามารถแก้ไขปัญหได้ด้วยตัวเอง เพราะเข้าใจปัญหาดีแล้ว

๔. หลังจากที่ Client เข้าใจตัวเอง เข้าใจปัญหา ยอมรับและสามารถพึ่งพาตัวเองได้แล้ว Client จะมีสุขภาพจิตที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความสุข

ทฤษฎีจิตวิทยาปัจเจกบุคคล ของ Alfred Adler

ประวัติ Alfred Adler เกิดประเทศออสเตรีย เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ.๑๘๗๐ ครอบครัวของเขามีฐานะปานกลาง Adler เป็นบุตรคนที่ ๓ ในจำนวนพี่น้อง ๗ คน การศึกษาหลังจากเรียนจบการศึกษาเบื้องต้นแล้วเขาได้เข้าการศึกษาแพทย์ที่ Vienna Medical School จาก การศึกษาที่นี้เขาได้รับการเน้นว่าแพทย์ต้องทำการรักษาคนไข้ทุกเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับตัวเขาทั้งหมดไม่เฉพาะแต่เรื่องความเจ็บป่วยเท่านั้น Adler ชอบคำสอนที่ว่า “ถ้าคุณต้องการเป็นหมอที่ดี คุณก็ต้องเป็นคนที่มีความเมตตากรุณา” (If you want to be a good doctor, you have to be a kind person) คำกล่าวนี้เป็นสิ่งที่เขาสนใจมากและจดจำไม่ลืมลูกคนสุดท้อง มักมีบุคลิกภาพเป็นคนที่เอาแต่ใจตนเอง ช่างประจบ ชอบให้คนอื่นช่วยเหลือ ได้รับความรักจากพ่อแม่พี่ๆ ค่อนข้างมาก ถ้าเลี้ยงดีก็จะดีมากแต่ถ้าเลี้ยงตามใจมากเด็กอาจเสียในที่สุดลูกโทน มักจะมีบุคลิกภาพที่มักจะเอาแต่ใจตนเอง มักถูกตามใจจนเคยตัว แต่ถ้า

ครอบครัวสอนให้รู้เหตุรู้ผลลูกโทนจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง อดทน นับถือตนเอง แต่ความรับผิดชอบอาจน้อยเพราะต้องการอะไรก็มักจะได้โดยง่ายจึงไม่รู้ค่าของ สิ่งที่มี

แนวคิดของ Adler ยังเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเขาบอกว่าการดูคนต้องดูทั้งหมด ดูทุกแง่ทุกมุม และนำความรู้จากการดูนั้นมาทำความเข้าใจบุคคลนั้นทั้งหมด (Person as a whole) และเด็กจะรู้ถึง ”ตน” เมื่ออายุ ๒ ขวบ และเด็กก็จะรู้ถึงความ”เด่น” และความ”ด้อย” ด้วยเช่นกัน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเกสตัลท์

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์กลุ่มนี้เกิดจากนักจิตวิทยาชาวเยอรมัน ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๑๒ ได้ชื่อว่า “กลุ่มจิตวิทยาส่วนร่วม” คำว่า “Gestalt” หมายถึง ส่วนรวมทั้งหมดหรือโครงสร้างทั้งหมด (totality หรือ configuration) กลุ่มเกสตัลท์นิยมเกิดสมัยเดียวกับกลุ่มพฤติกรรมนิยม กลุ่มเกสตัลท์นิยมเกิดในเยอรมัน กลุ่มพฤติกรรมนิยม เกิดในอเมริกา กลุ่มนี้ได้ชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า “ปัญญานิยม” (cognitivism) ผู้นำกลุ่มที่สำคัญคือ เวอร์ธไฮเมอร์ (Max Wertheimer, ๑๘๘๐ – ๑๙๔๓) คอฟฟ์กา (Koffka) และเลวิน (Lewin) และโคเลอร์ (Wolfgang Kohler, ๑๘๘๖ – ๑๙๔๑) ทั้งกลุ่มมีแนวความคิดว่า การเรียนรู้เกิดจากการจัดประสบการณ์ทั้งหลายที่อยู่กระจัดกระจายให้มารวมกัน เสียก่อน แล้วจึงพิจารณาส่วนย่อยต่อไป

กลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt) เชื่อว่า พฤติกรรมมนุษย์ไม่ได้มีลักษณะของการสมยอมและเป็นปฏิปักษ์ตอบสนองต่อสิ่งเร้าโดยอัตโนมัติ ตรงกันข้ามเมื่อมนุษย์พบสิ่งเร้า มนุษย์จะตีความแล้วจัดเสียใหม่ให้เป็นระบบ และมีความหมาย ดังนั้นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกมาจึงมิใช่การตอบสนองตามเงื่อนไขแต่เพียง อย่างเดียว แต่พฤติกรรมที่แสดงออกได้สะท้อนให้เห็นถึงความคิด อารมณ์ และความรู้สึภายในของมนุษย์ด้วย

แนวคิดของกลุ่มเกสตัลท์มีอิทธิพลอย่างมากต่อนักจิตวิทยาสังคมกลุ่มหนึ่งซึ่ง เมื่อนำเอาแนวคิดนี้มาศึกษาพฤติกรรมมนุษย์แล้ว เสนอว่า มนุษย์มีธรรมชาติดังนี้ คือ

- ๑.๑ เอาใจใส่ต่อสิ่งเร้าซึ่งมีลักษณะแปลกใหม่และซับซ้อน
- ๑.๒ ต้องการความสอดคล้องกันระหว่างความรู้ความเข้าใจ
- ๑.๓ ต้องการความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง
- ๑.๔ ต้องการแสวงหาความจริง
- ๑.๕ ต้องการควบคุมสิ่งแวดล้อม

นักจิตวิทยาสังคมกลุ่มนี้ได้ชี้ให้เห็นถึง แนวโน้มที่มนุษย์ชอบและแสวงหา ความสอดคล้องกันระหว่างความรู้และความเข้าใจ จากจุดนี้แสดงให้เห็นว่าความต้องการที่จะคิดอย่างมีประสิทธิภาพนั้นสามารถจูงใจคนให้แสดงพฤติกรรมได้

กฎการเรียนรู้ของเกสตัลท์

หลักการเรียนรู้ของทฤษฎี กลุ่มเกสตัลท์เน้นการเรียนรู้ที่ส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อย ซึ่งจะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้เกิดขึ้นจาก ๒ ลักษณะคือ

๑. การรับรู้ (Perception) เป็นการแปรความหมายจากการสัมผัสด้วยอวัยวะสัมผัสทั้ง ๕ ส่วนคือ หู ตา จมูก ลิ้นและผิวหนัง การรับรู้ทางสายตาคะประมาณร้อยละ ๗๕ ของการรับรู้ทั้งหมด ดังนั้นกลุ่มของเกสตัลท์จึงจัดระเบียบการรับรู้โดยแบ่งเป็นกฎ ๔ ข้อ เรียกว่า กฎแห่งการจัดระเบียบ คือ

๑.๑ กฎแห่งความชัดเจน (Clearness) การเรียนรู้ที่ดีต้องมีความชัดเจนและแน่นอน เพราะผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมแตกต่างกัน

๑.๒ กฎแห่งความคล้ายคลึง (Law of Similarity) เป็นการวางหลักการรับรู้ในสิ่งที่คล้ายคลึงกันเพื่อจะได้อ่านว่าสามารถจัด เข้ากลุ่มเดียวกัน

๑.๓ กฎแห่งความใกล้ชิด (Law of Proximity) เป็นการกล่าวถึงว่าถ้าสิ่งใดหรือสถานการณ์ใดที่มีความใกล้ชิดกัน ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งนั้นไว้แบบเดียวกัน

๑.๔ กฎแห่งความต่อเนื่อง (Law of Continuity) สิ่งเร้าที่มีทิศทางในแนวเดียวกัน ซึ่งผู้เรียนจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน

๑.๕ กฎแห่งความสมบูรณ์ (Law of Closer) สิ่งเร้าที่ขาดหายไปผู้เรียนสามารถรับรู้ให้เป็นภาพสมบูรณ์ได้โดยอาศัย ประสบการณ์เดิม

๒. การหยั่งเห็น (Insight) หมายถึง การเกิดความคิดแวบขึ้นมาทันทีทันใด ในขณะที่ประสบปัญหา โดยมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาตั้งแต่เริ่มแรกเป็นขั้น ตอนจนสามารถแก้ปัญหาได้ เป็นการมองเห็นสถานการณ์ในแนวทางใหม่ ๆ ขึ้น โดยเกิดจากความเข้าใจและความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์ว่าได้ยินได้ค้นพบแล้ว ผู้เรียนจะมองเห็นช่องทางการแก้ปัญหาขึ้นได้ในทันทีทันใด

สรุป หลักความเชื่อของเกสตัลท์ มีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับมากในปัจจุบันสำหรับในประเทศไทยของเราเองได้ มีการตื่นตัวกันมากที่จะนำแนวคิดนี้มาสู่การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อแก้ ปัญหาสังคม โดยนักการศึกษาส่วนหนึ่งมีความเชื่อว่า หากเรามีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพสูง แม้จะเผชิญกับความยุ่งยากในการนำทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์แม้มีอุปสรรคมากมายต่อการพัฒนาประเทศ แต่ประชากรที่มีคุณภาพน่าจะฟันฝ่าอุปสรรคไปได้ด้วยวิริยะอุตสาหะ ด้วยความหาญกล้าแห่งปัญญา และด้วยคุณธรรมความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม ซึ่งกลุ่มมนุษย์นิยมเชื่อว่า ถ้าเด็กถูกเลี้ยงในบรรยากาศของความรักความอบอุ่น เขาจะมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย และจะเจริญเติบโตเป็น ผู้เป็นผู้ใหญ่ที่มองโลกในแง่ดี มีน้ำใจให้คนอื่น ถ้าเด็กถูกเลี้ยงให้รู้จักช่วยตัวเองตามวัย ตามความถนัด ความสนใจ และตามบทบาทหน้าที่ภายใต้การให้กำลังใจจากผู้ใหญ่ เด็กนั้นจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ที่รับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ในสังคมกลุ่ม มนุษย์นิยมมีความเชื่อว่าการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของคนเรานั้นจะทำได้โดย ให้คนมองเห็นส่วนดีในตนเอง และเกิดแรงจูงใจในการนำส่วนดีมาใช้ประโยชน์ ให้รู้จักวางแผนชีวิตและสร้างพลังใจให้ดำเนินชีวิตไปตามแผนให้ได้มีโอกาสศึกษาตนเองในแง่มุมต่าง ๆ และให้ได้แนวทางในการเรียนรู้บุคคลอื่น ๆ ที่แวดล้อมตนเพื่อปรับตนในการอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างได้ประสิทธิภาพ เกิดการยอมรับตนเอง ยอมรับคนอื่น เมื่อยอมรับตนเองก็เกิดความเชื่อมั่น ปฏิบัติตนเป็นธรรมชาติ ลดความก้าวร้าว และความเก็บกดลงไปได้ เมื่อยอมรับคนอื่นก็จะทำให้มองโลกในแง่ดีทำให้อยู่ร่วมกันโดยสันติสุข

การให้คำปรึกษาแบบทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง

โดยเนื้อหาของทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางนั้นจะเน้นการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางเพราะมุ่งเน้นในตัวของผู้รับคำปรึกษาจากการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อ การสร้างสรรค์และตระหนักรู้แห่งตนของผู้รับคำปรึกษา ให้ผู้รับคำปรึกษาเห็นความสำคัญต่อการรับผิดชอบ และความสามารถในตัวของผู้รับคำปรึกษาเอง ค้นหาพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับตนเอง ด้วยการเปิดรับประสบการณ์ มีความไว้วางใจในตนเอง เพื่อให้เป็นตัวของตัวเองที่เป็นอย่างถูกต้อง ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นตัวอย่างหนึ่งของการสร้างสัมพันธภาพของบุคคล โดยการช่วยเหลือที่ผ่านสัมพันธภาพกับผู้ให้คำปรึกษาที่ให้ความเอาใจใส่ เข้าใจและมีความจริงใจ เป็นสัมพันธภาพกับผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมการ แสดงออกกับความรู้สึกและความคิดภายใน มีการยอมรับ เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เน้นการใช้เทคนิคที่ตายตัว ผู้ให้คำปรึกษาจะใช้เจตคติในการเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ

โดยผู้ให้คำปรึกษาควรมีคุณลักษณะของสัมพันธภาพการให้คำปรึกษา ที่จะนำไปสู่การสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาอย่างเหมาะสม ซึ่งตามความเห็นของโรเจอร์ มีอยู่ ๖ สภาพการณ์ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ

๑. การติดต่อกันทางจิตใจบุคคลสองคนมีสัมพันธภาพต่อกันและมีผลกระทบซึ่งกันและกัน

๒. ความไม่สอดคล้อง ผู้รับคำปรึกษาอยู่ในภาวะอ่อนแอด้านจิตใจ ได้แก่ กลัว วิตกกังวล หรือความทุกข์อื่น ๆ ความทุกข์เหล่านี้เป็นความไม่สอดคล้องระหว่างการรับรู้ตนเองของเขากับ ประสบการณ์ที่เป็นอยู่จริง บางครั้งผู้รับคำปรึกษาไม่ได้ตระหนักถึงความไม่สอดคล้องนี้ จึงจำเป็นต้องเพิ่มการตระหนักรู้และเปิดรับประสบการณ์จากการให้คำปรึกษา มาก ขึ้น

๓. ความสอดคล้องและความจริงใจ ในสัมพันธภาพการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาต้องเป็นตัวของตัวเองอย่างจริงใจไม่เสแสร้ง

๔. มองด้านบวกอย่างไม่มีเงื่อนไขหรือยอมรับ ผู้ให้คำปรึกษายอมรับผู้รับคำปรึกษาที่เขาเป็น ไม่ว่าจะปวดร้าว เป็นทุกข์แปลกประหลาด มีความรู้สึกผิดไปจากธรรมดา หรือมีความรู้สึกดี ๆ ก็ตามการยอมรับไม่ได้ หมายถึง เห็นด้วยกับเขาแต่ผู้ให้ความใส่ใจในฐานะเขาเป็นบุคคลหนึ่ง ไม่มีการตัดสินตัวผู้รับคำปรึกษา การมองด้านบวกอย่างไม่มีเงื่อนไขของผู้ให้คำปรึกษา จะช่วยเพิ่มด้านบวกต่อตนเองของผู้รับคำปรึกษา

๕. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา ผู้ให้คำปรึกษาให้ความเอาใจใส่เขามาใส่ใจเราตามกรอบแห่งการอ้างอิงภายในของ ผู้รับคำปรึกษา และพยายามสื่อสารให้ผู้รับคำปรึกษาได้รับรู้การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เป็นการเข้าไปสู่โลกของผู้รับคำปรึกษา โดยปราศจากอิทธิพลของทัศนคติและค่านิยมของผู้ให้คำปรึกษาเอง การกระทำเช่นนี้ผู้ให้คำปรึกษาต้องมีการแยกตนเองออกมาให้เหมาะสม เพื่อไม่ให้เขาหลงอยู่ในโลกแห่งการรับรู้ของผู้รับคำปรึกษา

๖. การรับรู้ถึงการเอาใจเขามาใส่ใจเราและการยอมรับ การที่ผู้ให้คำปรึกษาอย่างไม่มีเงื่อนไขและเข้าใจอย่างเอาใจเขามาใส่ใจเรา ยังถือว่าไม่เพียงพอ ผู้รับคำปรึกษาต้องรับรู้ถึงสภาพการณ์ที่ผู้ให้คำปรึกษาสื่อสารมาให้ทราบ ด้วยอาจเป็นการสื่อสารด้วยภาษาพูดหรือภาษากาย เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่เป็นการถูกบังคับหรือเสแสร้งทำ

แนวคิด

- มนุษย์มีความสามารถที่จะแก้ปัญหา หรือตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ความทุกข์ ทำให้เกิดความสับสน บดบังความสามารถในการใช้เหตุผล
- มนุษย์มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองได้ เมื่ออยู่ในสภาพการณ์ที่เหมาะสม ดังนั้น

ผู้ให้บริการปรึกษาจึงควรเน้นจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่ผู้รับบริการการ ปรึกษา

- โดยพื้นฐานมนุษย์เป็นคนดีและน่าเชื่อถือ เพราะเกิดกลไกการป้องกันจิตใจตนเอง มนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

- มนุษย์รับรู้เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ผู้ให้

คำปรึกษาจะต้องเข้าใจกรอบการรับรู้ของผู้รับบริการปรึกษา

จุดมุ่งหมายของการให้การปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง

๑. ค้นพบ เข้าใจ และยอมรับตนเอง
๒. หาทางที่จะพัฒนาปรับปรุงตนเองให้เข้ากับความเป็นจริง
๓. เข้าใจตนเองว่าอะไรคืออุปสรรคของความเจริญงอกงามของตน
๔. รู้ถึงสิ่งที่ทำให้รับ รู้ตนเองผิดไปจากความเป็นจริง

เทคนิคในการให้การปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง

๑. การรับฟังอย่างมีประสิทธิภาพ (Intensive Listening)และสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นจริงใจ
๒. การยอมรับฟังในเรื่องราวและความเป็นบุคคลของผู้รับบริการปรึกษาโดยไม่มีเงื่อนไข

โดยไม่ตัดสิน

๓. การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of feeling)
๔. การทำให้เกิดความเข้าใจที่กระจ่างชัด (Clarifying)
๕. การสนับสนุน (Supportive)

ผู้ให้การปรึกษาที่ใช้ ทฤษฎี Client-Centered จะเปิดโอกาสและให้ความไว้วางใจ

ตลอดจน มอบความรับผิดชอบให้แก่ผู้รับการศึกษาเป็นอย่างมาก ในเรื่องการตัดสินใจที่จะจัดการกับปัญหา ด้วยตัวของผู้รับการศึกษาเอ

ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม

แนวคิดที่สำคัญทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม

การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก

พาฟลอฟนักสรีรวิทยาชาวรัสเซียเป็นผู้สอนหลักการเรียนรู้ การศึกษาของเขาวางเงื่อนไขให้สุนัขนำลายไหลเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่ง เขาแสดงให้เห็นว่าการวางสิ่งเร้าที่ไม่ต้องวางเงื่อนไข คือเศษเนื้อ เสตอพร้อมกับสิ่งเร้าที่ต้องวางเงื่อนไข คือเสียงกระดิ่ง หลังจากได้ยินเสียงกระดิ่ง โดยไม่เห็นอาการที่เป็นเศษเนื้อ สุนัขจะหลั่งน้ำลาย

การวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำ

สกินเนอร์เป็นผู้คิดหลักการนี้ เขาเสนอว่าความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงขึ้นอยู่กับผลที่ตามมาหลังพฤติกรรมนั้น สกินเนอร์นำความคิดนี้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรมของนกพิราบ โดยการให้อาหารเป็นรางวัล จนกระทั่งนกพิราบเรียนรู้ที่จะจิกวงกลมสีแดง พฤติกรรมที่แสดงเพิ่มมากขึ้นเรียกว่า “ได้รับการเสริมแรง”

การเรียนรู้ทางสังคม

ผู้เสนอความคิดนี้ คือ อัลเบิร์ต แบนดูรา เขาคิดว่าการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมยังเกิดจากการสังเกต การเลียนแบบพฤติกรรมผู้อื่น หรือการเรียนรู้จากตัวแบบ ซึ่งมีทั้งการเรียนรู้จากตัวแบบที่ดีและไม่ดี การเรียนรู้จากตัวแบบค่อนข้างจะมีอิทธิพลกับบุคคล เพราะช่วยลดความรู้สึกลัวต่องานที่ยาก และยังช่วยกระตุ้นให้พยายามเลียนแบบให้สำเร็จ การทดลองของแบนดูราแสดงให้เห็นว่าเด็กที่สังเกตผู้ใหญ่ จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเด็กที่ไม่ได้ตัวแบบแสดงให้เห็น การเรียนรู้จากตัวแบบอธิบายได้ค่อนข้างชัดเจนต่อพฤติกรรมความรุนแรงที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

กระบวนการให้การปรึกษาทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม

เป้าหมายของการปรึกษา

เป้าหมายโดยทั่วไปของการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม คือ การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง และเป็นที่ยอมรับโดยการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีความสม่ำเสมอ สำหรับเป้าหมายเฉพาะเจาะจง เป็นสิ่งที่กำหนดรวมกันระหว่างผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการศึกษาแต่ละราย เป้าหมายที่กำหนดขึ้นนั้นต้องมีความชัดเจน เป็นรูปธรรมและดำเนินการตกลงร่วมกันเป็นสัญญา เพื่อขึ้นนำการศึกษาและการบำบัด

บทบาทและหน้าที่ของผู้ให้การศึกษา

๑. ผู้ให้การศึกษามีหน้าที่ทำความเข้าใจปัญหาของผู้รับการศึกษาอย่างถี่ถ้วน

ก่อนที่จะวางแผนดำเนินการจัดการกับปัญหา

๒. มีบทบาทสร้างแรงจูงใจ แก่ผู้รับการศึกษาให้เกิดความมั่นใจต่อการแก้ไข้ปัญหา

๓. ร่วมมือกับผู้รับการศึกษาในการวิเคราะห์ปัญหา ตลอดจนวางแผนและประเมินวิธีการจัดการกับพฤติกรรม

๔. ช่วยผู้รับการศึกษาละลายพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ และเรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

๕. มีหน้าที่แสวงหาประสบการณ์และเพิ่มเติมความรู้ต่อการปรับพฤติกรรม และทำหน้าที่เป็นผู้ให้การเสริมแรงพฤติกรรมของผู้รับการศึกษา ตลอดจนเป็นผู้แนะนำเพื่อช่วยให้ผู้รับการศึกษาเปลี่ยนแปลง

๖. เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประยุกต์เทคนิคต่างๆ ของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา

๗. แสดงบทบาทเป็นตัวแทนแก่ผู้รับการศึกษา เพราะการเรียนรู้ส่วนมากเกิดจากการมีประสบการณ์โดยตรง ดังนั้นผู้รับการศึกษาสามารถเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ได้จากการเลียนแบบขั้นตอนการศึกษา

เนื่องจากให้บริการศึกษาแบบพฤติกรรมนิยมอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งเน้นพฤติกรรมที่สังเกตได้ วัดได้ และประเมินได้ โดยไม่คำนึงถึงพฤติกรรมภายใน ดังนั้นการให้บริการศึกษาจึงมีขั้นตอนที่ชัดเจน คือ การระบุพฤติกรรมที่เป็นปัญหา การตั้งเป้าหมาย การช่วยให้ผู้รับการศึกษابرลุเป้าหมาย และประเมินเป้าหมาย

๑. การระบุพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

การให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมเน้นการเปลี่ยนพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ ดังนั้นการระบุพฤติกรรมที่เป็นปัญหาจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ ในขั้นแรกจึงต้องระบุให้ชัดเจนว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาคือพฤติกรรมอะไร

- ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมนอกจากการฟังและการสังเกตแล้วถ้าหากปัญหายังไม่ชัดเจนผู้ให้การศึกษาอาจใช้เครื่องมืออย่างอื่นก็ได้ เช่น บันทึกประจำวัน หรือเครื่องมืออย่างอื่นที่จำเป็น

- ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวผู้ให้คำปรึกษาจะต้องใช้เทคนิคการสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับคำปรึกษาเพื่อให้เกิดความไว้วางใจและร่วมกันแก้ปัญหา

๒. การตั้งเป้าหมาย

เมื่อรู้ว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาแล้ว ผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษาต้องร่วมกันตั้งเป้าหมายในการแก้ไขพฤติกรรม หมายถึง การกำหนดว่าผู้รับคำปรึกษาจะแก้ไขพฤติกรรมอะไร ต้องแสดงพฤติกรรมอะไร เนื่องจากการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมมีเป้าหมายเพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดการเรียนรู้ใหม่ที่ถูกต้องและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นที่พึงปรารถนา ผู้รับคำปรึกษาจะต้องรู้ว่าพฤติกรรมที่พึงปรารถนาคืออะไร ครัมโบลท์ และฮอเรสเซน กล่าวถึงเกณฑ์การตั้งเป้าหมายว่า

- ผู้รับคำปรึกษาจะต้องเป็นผู้ตั้งเป้าหมายเอง
- ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องช่วยผู้รับคำปรึกษาไปสู่เป้าหมาย
- เป็นเป้าหมายที่สามารถประเมินได้

ดังนั้น เป้าหมายที่ดีต้องเป็นเป้าหมายที่ผู้รับคำปรึกษากำหนดเอง เป็นเป้าหมายที่เกิดจากความต้องการของผู้รับคำปรึกษา เป้าหมายนั้นต้องชัดเจนและเฉพาะเจาะจงจึงจะทำให้การให้คำปรึกษابرลุเป้าหมายเร็วขึ้น

๓. การช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาไปสู่เป้าหมาย

การให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมนั้น ผู้ให้คำปรึกษาต้องเป็นผู้ที่กระฉับกระเฉง ว่องไว มีบทบาทและหน้าที่ในการจัดประสบการณ์ ให้ผู้รับคำปรึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา ในการช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาไปสู่เป้าหมาย คือพฤติกรรมเป็นที่พึงปรารถนานั้น ผู้ให้คำปรึกษามีบทบาทและหน้าที่ดังนี้

- เป็นผู้ชี้แนะแนวทาง
- เลือกใช้เทคนิคให้เหมาะสมกับปัญหา
- เป็นตัวแบบ
- จูงใจให้ผู้รับคำปรึกษาแก้ไขพฤติกรรม

จากบทบาทและหน้าที่ดังกล่าวทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าผู้ให้คำปรึกษา ทำหน้าที่วางเงื่อนไขและควบคุมพฤติกรรมของผู้รับคำปรึกษานั้นเอง สำหรับผู้รับคำปรึกษานั้นต้องมีความตั้งใจแน่วแน่ในการเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง ให้ความร่วมมือในการใช้เทคนิคต่างๆ มีความกระตือรือร้นในการแสดงพฤติกรรมใหม่วิธีการช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาไปสู่เป้าหมายนั้น ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องอธิบายความจำเป็นพื้นฐานในการให้คำปรึกษา ทั้งผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาจะต้องร่วมกันทำงานไปสู่เป้าหมายที่ยอมรับร่วมกัน และการช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาแก้ไขพฤติกรรมนั้นผู้ให้คำปรึกษาต้องทำงานร่วมกับครูและผู้ปกครองของผู้รับคำปรึกษา

๓. การประเมินเป้าหมาย

การประเมินเป้าหมาย หมายถึง การประเมินผลการให้คำปรึกษาว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ การประเมินผลการให้คำปรึกษาอาจทำได้โดยให้ผู้รับคำปรึกษารายงานผลความคืบหน้าของพฤติกรรมที่ตนต้องการแก้ไข ถ้าไม่ได้ผลให้กลับไปวิเคราะห์พฤติกรรมและใช้เทคนิคใหม่

เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม

๑. Desensitization เดิมชื่อเรียกว่า Reciprocal Inhibition หรือ Systematic Desensitization หลักการของวิธีการนี้คือ บุคคลไม่สามารถผ่อนคลายและรู้สึกกลัวในขณะเดียวกัน ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาต้องร่วมกันกำหนดระดับของสิ่งที่เร้าให้เกิดความวิตกกังวล ซึ่งอาจเป็นวัตถุ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เราความรู้สึกกลัวจากน้อยไปสู่ความกลัวมากที่สุด ผู้รับการปรึกษาจะถูกสอนให้ผ่อนคลายกล้ามเนื้อ วิธีผ่อนคลายมีหลายวิธี อาจใช้การสะกดจิต การเปิดเทปผ่อนคลายหรือสอนการผ่อนคลายโดยตรง หลังจากที่ผู้รับการปรึกษาเรียนรู้การผ่อนคลายได้อย่างแท้จริง ผู้ให้การปรึกษาเริ่มบรรยายถึงสิ่งที่เร้าความวิตกกังวลในขั้นน้อยที่สุด และให้ผู้รับการปรึกษาจินตนาการรายละเอียดร่วมด้วย ถ้าผู้รับการปรึกษาสามารถผ่อนคลายกล้ามเนื้อได้ โดยไม่รู้สึกวิตกกังวลกับสิ่งเร้าระดับนี้ ผู้ให้การปรึกษาจะบรรยายถึงสิ่งเร้าในระดับที่สูงขึ้นในขณะที่ผู้รับการปรึกษาผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ถ้าผู้รับการปรึกษาไม่รู้สึกผ่อนคลายกับสิ่งเร้าบางระดับ ผู้ให้การปรึกษาจะหยุดบรรยายและให้ผู้รับการปรึกษาผ่อนคลายกล้ามเนื้อใหม่ จนกว่าจะสามารถผ่อนคลายได้เมื่อนำสิ่งเร้านั้นกลับมาเสนอใหม่ ผู้ให้การปรึกษาจะดำเนินการเช่นนี้จนกว่าผู้รับการปรึกษาจะผ่อนคลายกล้ามเนื้อได้หมดกับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความกังวลในทุก

๒. การลดภาวะ (Extinction) หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะค่อย ๆ ลดปริมาณลงจนหยุดพฤติกรรมหากไม่ได้รับการเสริมแรง วิธีการลดความวิตกกังวลโดยอาศัยหลักการลดภาวะ คือ การทำให้ผู้ที่รู้สึกวิตกกังวลต้องเผชิญกับสิ่งนั้น จนระดับความวิตกกังวลสูงขึ้น โดยธรรมชาติสภาวะทางร่างกายที่แสดงถึงอาการวิตกกังวลจะดำรงอยู่ได้นานไม่เกิน ๒๐-๓๐ นาที หลักจากนั้นระบบพาราซิมพเทติก จะทำหน้าที่ยับยั้งการทำงานของระบบซิมพเทติก อาการวิตกกังวลจะค่อย ๆ ลดลงสำหรับวิธี Implosive Therapy หรือ Implosion ได้นำเอาหลักการลดภาวะมาใช้ โดยการให้ผู้รับการปรึกษาจินตนาการ ถึงสิ่งที่เร้าความวิตกกังวล การจินตนาการซ้ำๆ จะทำให้ผู้รับการปรึกษาสูญเสียพลังที่จะกระตุ้นให้รู้สึกวิตกกังวล และในที่สุดความกลัวที่ไม่สมเหตุสมผลก็จะหมดไป แสตมเฟิลและลูอิสรายงานการใช้วิธีนี้กับผู้รับการปรึกษาเพศหญิง ซึ่งไม่สามารถว่ายน้ำได้เพราะกลัวจะจมน้ำตาย ความ กลัวมีมากขึ้นถึงขั้นสวมห่วงชูชีพเมื่ออาบน้ำในอ่าง เขาบอกให้หล่อนจินตนาการว่ากำลังอาบน้ำ ในอ่างอาบน้ำที่ไม่มีกัน โดยไม่สวมชูชีพ ให้จินตนาการประมาณ ๑ นาที ในตอนต้นๆ ผู้รับการปรึกษาแสดงความวิตกกังวลอย่างมาก แต่ผู้ให้การปรึกษาก็บอกให้จินตนาการภาพนั้นซ้ำๆ การจินตนาการภาพเหตุการณ์ที่เร้าความวิตกกังวลจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ และเมื่อผู้รับการปรึกษาสามารถเผชิญกับสิ่งที่เร้าความวิตกกังวลได้มากที่สุด อาการกลัวก็จะหายไป

๓. การลงโทษ (Punishment) วิธีการลงโทษด้วยการใช้กระแสไฟฟ้าช็อต เป็นวิธีการที่ถูกนำมาใช้มากที่สุด เช่น การช็อตไฟฟ้าควบคุมการติ่มสุรา หลังจากทำแบบนี้หลายครั้ง สุราจะถูกวางเงื่อนไขให้เป็นสิ่งเร้าที่ทำให้รู้สึกไม่ดี/เจ็บปวด บุคคลจะหลีกเลี่ยงการติ่มสุรา

Aversion Therapy เป็นการบำบัดแบบลงโทษ ซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อแก้นิสัยบางอย่าง การลงโทษประสบผลสำเร็จกับการแก้นิสัยบางอย่าง แต่ถ้านำมาใช้กับการแก้ปัญหายาอื่น การลงโทษอย่างเดียวไม่มีประสิทธิภาพพอ การศึกษาพบว่า การแก้ไขการสูบบุหรี่ และการรับประทานอาหารมาก ควรใช้ทั้งการลงโทษและวิธีอื่นร่วมด้วย

Covert Sensitization หมายถึง การจินตนาการว่าสิ่งเร้าให้โทษแทนการถูกทำโทษจริง เพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ วิธีนี้ตรงข้ามกับวิธี Desensitization เกือบสิ้นเชิง กล่าวคือ ผู้รับการปรึกษาถูกสอนให้จินตนาการถึงสิ่งที่เร้าความวิตกกังวล เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งเร้านั้นในที่สุด

เทคนิคที่อาศัยหลักการเรียนรู้แบบลงมือกระทำ (Operant Conditioning)

๑. การฝึกทักษะทางสังคม เทคนิคที่ใช้ได้แก่ การอธิบาย การแสดงเป็นแบบอย่าง และการแสดงบทบาท บางครั้งอาจใช้หลักการของ “การตัดพฤติกรรม และการฝึกหัดภายในมารวมด้วย การตัดพฤติกรรม หมายถึง การให้ผู้รับการปรึกษามีพฤติกรรมที่ค่อย ๆ นำไปสู่พฤติกรรมที่ต้องการ แต่ละพฤติกรรมที่ใกล้เคียงหรือเข้าใกล้พฤติกรรมที่ต้องการจะได้รับรางวัล การฝึกหัดภายใน หมายถึง การฝึกหัดโดยการจินตนาการเห็นภาพตนเองแสดงทักษะทางสังคมได้ดีมาก สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ การบอกสิ่งที่ผู้รับการปรึกษาต้องปรับปรุงจากการทดลองแสดงบทบาท และใช้คำชมสำหรับสิ่งที่แสดงดีแล้ว ทั้งนี้ผู้ให้การปรึกษาจะต้องระบุอย่างชัดเจนเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ มีการบันทึกวิดีโอและเปิดให้ผู้รับการปรึกษาดู ซึ่งเป็นวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การปรับพฤติกรรม เทคนิคการปรับพฤติกรรมมีชื่อเรียกหลายอย่าง โดยใช้หลักการวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำ เทคนิคนี้ใช้หลักการไม่ซับซ้อน โดยให้รางวัลเพื่อสร้างความถี่ของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการไม่เสริมแรงกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หลักการนี้ถูกนำมาใช้เพื่อให้เกิดการลดภาวะ ในการฝึกรบม บิดามารดา (เพื่อปรับพฤติกรรมเด็ก) การให้เบี้ยรางวัล ในโรงพยาบาล และการทำสัญญาเรื่องพฤติกรรม

๓. การฝึกรบมบิดามารดา ผู้ให้การปรึกษาแสดงบทบาทเป็นครูสอนเทคนิค การวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำ การสอนอาจสอนเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือสอนเป็นรายบุคคล โดยพื้นฐานบิดามารดาถูกสอนในเชิงรางวัล กับพฤติกรรมที่ไม่ต้องการ แต่ให้รางวัลกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ บิดามารดาจะต้องสื่อสารให้บุตรเข้าใจอย่างชัดเจนว่า พฤติกรรมแบบไหนที่พึงประสงค์ นอกจากนี้บิดามารดาต้องมีความสม่ำเสมอในการให้และงดรางวัลแก่เด็ก ให้รางวัลที่เหมาะสมกับความต้องการเด็ก และลดพฤติกรรมในทางลบของการเป็นบิดามารดา หลักการง่ายๆ นี้บางครั้งเป็นเรื่องยากสำหรับบิดามารดาบางคนที่ไม่รู้จักแสดงความอบอุ่นหรือความรักต่อลูก ดังนั้นจะกล่าวชมเชยลูกเมื่อมีพฤติกรรม ที่ตรงใจบิดามารดาบางครั้งก็เป็นเรื่องที่ลำบากใจ ผู้ให้การปรึกษาควรนำประเด็นนี้มาพูดคุยก่อนจะให้บิดามารดานำเทคนิคการเสริมแรงไปใช้

๔. การทำให้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กเข้าสู่ขั้นการลดภาวะ โดยการใช้เวลานอกการใช้เวลา นอกหมายถึงการนำเด็กออกจากสถานการณ์ที่เด็กได้รับรางวัลไปสู่สถานการณ์ที่เด็กไม่ได้รับรางวัลทางสังคม ดังนั้นการใช้เวลานอกจึงจัดให้เป็นการลงโทษทางลบ เพราะสิ่งที่พึงพอใจถูกขจัดไป จากผลงานการวิจัยหลายชิ้นพบว่า การใช้เวลานอก เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมพฤติกรรมที่มีปัญหาของเด็ก พ่อแม่และเด็ก รู้สึกพึงพอใจกับวิธีการ นอกจากนี้พฤติกรรมด้านอื่นๆ ของเด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น รวมทั้งพฤติกรรมของพี่น้องของเด็กที่ถูก ใช้เวลานอกด้วย

๕. เบี้ยรางวัล เบี้ยรางวัลเป็นสิ่งที่ถูกนำมาใช้แทนเงินจริง ในการให้แรงเสริมกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จำนวนเบี้ยที่ถูกสะสมได้จะถูกนำมาแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ แล้วแต่จะกำหนดให้เป็นอะไร

๖. การทำสัญญาเรื่องพฤติกรรม เป็นการทำสัญญาพฤติกรรมระหว่างผู้รับการปรึกษา กับผู้ให้การปรึกษา ถ้าเขาลงมือปฏิบัติตามแผนเขาจะได้รับรางวัลจากผู้ให้การปรึกษา สัญญาที่ทำนอกจากจำกำหนดพฤติกรรมที่ได้รับรางวัลแล้วยังกำหนดการลงโทษด้วยการรางวัลที่เคยได้ถ้าไม่สามารถกระทำพฤติกรรมที่ตกลงกันได้เรียกว่า Response Cost

๗. การลงโทษ ปกติแล้วผู้รับการปรึกษาไม่แสดงพฤติกรรมตามที่ตกลงไว้ การลงโทษที่ใช้คือ Response Cost เป็นการดัดเสริมแรงทางบวก

๘. การจัดการ / การควบคุมตนเอง นักพฤติกรรมบำบัดสอนให้ผู้รับการปรึกษาใช้หลักการให้รางวัล และหลักการปรับพฤติกรรม เพื่อจัดการกับพฤติกรรมของตน เริ่มต้นโดยให้ผู้รับการปรึกษา กำหนดปัญหาและกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หลังจากนั้นให้บันทึกประเมินพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุงในทุกสัปดาห์ การทำบันทึกประเมินพฤติกรรมมีผลทำให้เพิ่มความรับผิดชอบมากขึ้น ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาร่วมกันกำหนดพฤติกรรมที่สร้างขึ้นใหม่ โดยที่ผู้ให้การปรึกษาจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบริบทและเวลาที่กำหนดไว้ การควบคุมตนเองนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Self-monitoring ถ้าผู้รับการปรึกษาสามารถควบคุมตนเองได้ตามที่กำหนดไว้เขาจะให้รางวัลตนเอง

สรุป การให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมได้พัฒนาขึ้นระหว่างศตวรรษที่ ๒๐

จากงานวิจัยของ บี เอฟ สกินเนอร์ , อีวาน พาฟลอฟ , จอห์น บี วัตสัน, โจเซฟ โวลเป้ เป็นต้น ทฤษฎีนี้มีหลักการว่า เมื่อพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ ดังนั้นสามารถทำให้เลิกเรียนรู้ได้ นักพฤติกรรมบำบัดจะทำการประเมินความถี่ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เพื่อกำหนดเกณฑ์เปรียบเทียบ และทำการแทรกแซงช่วยเหลือวิธีการดำเนินการจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ใหม่โดยใช้หลักการวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำ การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก และการเรียนรู้จากตัวแบบ เทคนิคที่ใช้มีมากมาย สามารถเลือกใช้ตามประเภทของปัญหา กลวิธีได้ขยายครอบคลุมการจัดการตนเอง และเพิ่มการร่วมกันดำเนินงานให้มากขึ้น ระหว่างผู้ให้การปรึกษาและผู้ขอความช่วยเหลือ ประสิทธิภาพของทฤษฎีนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ประสบการณ์ฝึกอบรม ความรู้และทักษะของผู้ให้การปรึกษา ตลอดจนความคาดหวัง แรงจูงใจ และความร่วมมือของผู้รับการปรึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วารสารณ์ ตระกูลสถุณณ์ (๒๕๔๕ : ง) ได้ศึกษา เรื่องการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ชั้นปี ที่ ๑ ที่ลงทะเบียนรายวิชา SSC ๓๓๔ จิตวิทยาการปรับตัว จำนวน ๓๐ คน แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๖ คน ทดลองเรียนตามรูปแบบจำนวน ๑๕ สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการเรียนรู้เป็นทีม ประสิทธิภาพในการทำงานเป็นทีม และความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบในระดับมาก

วิทยา อาริราษฎร์ (๒๕๔๘, ข-ค) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะและมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า ๑) การพัฒนารูปแบบ CICA ได้รูปแบบที่มีองค์ประกอบ ๒ ด้านคือ ด้านโมดูลหลัก ประกอบด้วย ๖ โมดูล ได้แก่ โมดูลเชี่ยวชาญ โมดูลเนื้อหา

สาระวิชา โมดูลผู้เรียน โมดูลการสอน โมดูลสื่อสาร และโมดูลการเรียนรู้ร่วมกัน และด้านสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ๘ ส่วน ได้แก่ บทบาทของผู้เรียน บทบาทของผู้สอน รูปแบบและวิธีการสื่อสาร กลุ่มผู้เรียน เทคนิคที่ใช้ภายในกลุ่ม วิธีการเรียนรู้ร่วมกันแบบร่วมมือกันคิด การประเมิน ผลและเอเจนต์ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบพบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบอยู่ในระดับสูง (= ๔.๓๕, S.D. = ๐.๖๙) ๒) การพัฒนาบทเรียนการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะและมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ได้บทเรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อบทเรียนอยู่ในระดับสูง (= ๔.๓๗, S.D. = ๐.๐๙) ๓) ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๔) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง กลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม พบว่าผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๕) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับสูงที่สุด (= ๔.๕๕, S.D. = ๐.๖๒) และ ๖) ผลการสำรวจทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะกระบวนการคิดที่สูงขึ้น

นางอรสา ฮงทอง (บทคัดย่อ : ๒๕๕๕) การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของผู้สอนวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ผู้เรียน แผนกวิชาซีพีการบัญชี แผนกวิชาซีพีการขยายและแผนกวิชาซีพีคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับ ปวช.๑ มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของผู้สอน รายวิชาธุรกิจทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๗ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๙๑ รองลงมา คือ ด้านความรู้ ความสามารถในการรายวิชาที่สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ ด้านความสามารถในการถ่ายทอดและเทคนิคการสอนเท่ากับด้านการใช้สื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๔

นางสาวชลธิดา โพธิสา (บทคัดย่อ : ๒๕๕๔) การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของผู้สอนวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ผู้เรียน สาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาด มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๖ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของผู้สอนด้านความรู้ ความสามารถในการรายวิชาที่สอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๓๐ รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการถ่ายทอดและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๗ ด้านการใช้สื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๕ และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๑ ตามลำดับ

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
๓. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๔ คน

๒. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๔ คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (บุญชม ศรีสะอาด)

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ประเภทของเครื่องมือ

การศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้ประเภทของเครื่องมือของ บุญชม ศรีสะอาด (๒๕๔๓ : ๖๓ - ๗๗) ดังนี้

- ๑.๑ แบบประเมินกระบวนการทำงาน จำนวน ๑ ฉบับ
- ๑.๒ แบบประเมินผลงานและรายงาน จำนวน ๑ ฉบับ
- ๑.๓ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- ๒.๑ แบบประเมินกระบวนการทำงาน

แบบประเมินกระบวนการทำงาน ในระหว่างการปฏิบัติงานการจัดทำโครงการโดยใช้แบบประเมินจากเอกสารแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความพร้อมและทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อวัดความสามารถในการจัดทำตามกรอบเนื้อหาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๑๐ ข้อ

- ๒.๒ แบบประเมินผลงานและรายงาน

แบบประเมินผลงานและรายงาน ในระหว่างการปฏิบัติงานการจัดทำโครงการโดยใช้แบบประเมินจากเอกสารแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความพร้อมและทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อวัดความสามารถในการจัดทำตามกรอบเนื้อหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๑๐ ข้อ

๒.๓ แบบสอบถามความพึงพอใจ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert) ๕ ระดับ ได้แก่ ๕ หมายถึง มากที่สุด, ๔ หมายถึง มาก, ๓ หมายถึง ปานกลาง, ๒ หมายถึง น้อย, ๑ หมายถึง น้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๕๐ - ๖๓) ประกอบด้วย ๖ ข้อ ดังตัวอย่าง

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด
๑	ก่อนการสอนผู้สอนได้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผล ในรายวิชา					
๒	มีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน					

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เอกสารแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความพร้อมและทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาและศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน

๒. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (๒๕๔๓ ๖๓ - ๗๐) และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่น ๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน

๓. สร้างแบบสอบถาม ตามโครงสร้างและกรอบเนื้อหารายวิชาโครงการ ตามกรอบของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๔. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามกรอบเนื้อหาของแต่ละข้อและครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด ผู้เชี่ยวชาญเป็นครูผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านการสอนในรายวิชา โครงการ

๕. นำแบบสอบถาม ไปปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

๖. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๔ คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

๖.๑ นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาตรวจให้คะแนน แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t -test เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก(ค่า t) เข้าเกณฑ์ คือ ค่า t ตั้งแต่ ๐.๓๙ ขึ้นไปใช้เป็นข้อคำถาม แบบสอบถามความพึงพอใจที่นำมาใช้มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ ๐.๓๙ ถึง ๐.๘๒ จำนวน ๑๐ ข้อ

๖.๒ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๙๖) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .๙๑

๖.๓ หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจ ตามวิธีของโรวินेलลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (R.K.Hambleton) (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๓ : ๖๐) ข้อที่มีค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ - ๔.๗๖ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน ๑.๐๐ ถือว่าเข้าเกณฑ์ แบบสอบถามที่นำมาใช้มีค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับโดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ๔.๖๔ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) .๒๓

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

๑. ผู้วิจัยชี้แจงและซักซ้อมความเข้าใจและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น

๒. มอบหมายให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น

๓. ดำเนินการประเมินกระบวนการทำงานของผู้เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น

๔. ดำเนินการประเมินผลงานและรายงานของผู้เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น

๕. นำแบบสอบถามความพึงพอใจ เมื่อจัดทำโครงการเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากแบบสอบถาม ดังนี้

๑. การจัดกระทำข้อมูล

๑.๑ นำแบบประเมินกระบวนการทำงานและแบบประเมินผลงานและรายงานมารวบรวมเพื่อสรุปผล

๑.๒ นำแบบสอบถามที่คืนมาทั้งหมด มาแยกกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

๑.๓ นำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ หากปรากฏว่าข้อมูลส่วนหนึ่ง ส่วนใดไม่ครบ หรือจงใจตอบข้อหนึ่งข้อใด หรือตอบอย่างไม่ตั้งใจ ถือว่าข้อมูลนั้นไม่สมบูรณ์ ให้คัดออก

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๑๐๓) ดังนี้

๒.๑ แบบประเมินกระบวนการทำงาน แบบประเมินผลงานและรายงาน เพื่อหาระดับความสามารถ และแปลความหมาย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

๒.๒ แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อหาระดับความคิดเห็นและแปลความหมาย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกใช้สถิติพื้นฐานดังนี้

๑. ค่าร้อยละ (%)

๒. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕: ๙๘, ๑๐๕)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad \text{หรือ} \quad \bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

		เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
		X	แทน	คะแนนแต่ละตัว	
f	แทน	ความถี่			
N	แทน	จำนวนคนหรือจำนวนความถี่ทั้งหมด			
\sum	แทน	ผลรวม			

๓. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๙๘, ๑๐๓)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad \text{หรือ} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	f	แทน	ความถี่
	N	แทน	จำนวนคนหรือจำนวนความถี่ทั้งหมด
	\sum	แทน	ผลรวม

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

๑. สัญญาลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
๒. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญญาลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญญาลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- S.D.* แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินและแบบสอบถามดังนี้

๑. แบบประเมินกระบวนการทำงาน วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา
๒. แบบประเมินผลงานและรายงาน วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา
๓. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายจากแบบประเมินกระบวนการทำงาน แบบประเมินผลงานและรายงาน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา ดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินกระบวนการทำงาน วิชากลักการเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสามารถ

ที่	รายการประเมิน	ระดับสามารถปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑.	กิจกรรมมีความก้าวหน้าสม่ำเสมอและเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๓.๘๓	๐.๗๒	มาก
๒.	สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการอย่างสม่ำเสมอ	๓.๕๐	๐.๕๒	ปานกลาง
๓.	ใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาบูรณาการในการดำเนินงาน	๔.๑๗	๐.๗๒	มาก
๔.	ใช้/ประยุกต์ใช้เทคนิคและหรือเทคโนโลยีในการดำเนินงาน	๓.๕๘	๐.๗๙	มาก
๕.	การจัดการด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	๒.๕๐	๐.๕๒	น้อย
๖.	การจัดการด้านการผลิต/บริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	๒.๕๘	๐.๕๑	ปานกลาง
๗.	มีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ	๒.๙๒	๐.๗๙	ปานกลาง
๘.	ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานและได้ผลดี	๒.๕๐	๐.๕๒	น้อย
๙.	บันทึกการปฏิบัติงานและความก้าวหน้าของงานโครงการอย่างสม่ำเสมอ	๒.๓๓	๐.๔๙	น้อย
๑๐.	จัดทำบัญชีด้านการเงินและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและถูกต้อง	๒.๐๘	๐.๕๑	น้อย
เฉลี่ยรวม		๓.๐๐	๐.๒๔	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑ พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกระบวนการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๐ เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาบูรณาการในการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ กิจกรรมมีความก้าวหน้าสม่ำเสมอและเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๓ และใช้/ประยุกต์ใช้เทคนิคและหรือเทคโนโลยีในการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๘

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินผลงานและรายงาน วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสามารถ

ที่	รายการประเมิน	ระดับสามารถปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑.	การดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงาน	๓.๒๕	๐.๔๕	ปานกลาง
๒.	การใช้งานปริมาณ วัสดุอุปกรณ์เหมาะสม คุ่มค่า	๓.๕๐	๐.๕๒	ปานกลาง
๓.	ผลงานมีคุณภาพและปริมาณตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	๓.๐๘	๐.๖๗	ปานกลาง
๔.	ผลงานเป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภค/ผู้ใช้บริการ	๓.๓๓	๐.๔๙	ปานกลาง
๕.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินการ	๔.๐๐	๐.๖๐	มาก
๖.	มีความอดทน มานะพยายาม	๔.๓๓	๐.๖๕	มาก
๗.	เอกสารรายงาน/การบันทึกผลการปฏิบัติงานครบถ้วนสมบูรณ์	๒.๐๐	๐.๖๐	น้อย
๘.	การบันทึกรายงานในการดำเนินงานถูกต้อง ชัดเจน	๒.๓๓	๐.๔๙	น้อย
๙.	ผลการดำเนินงาน ปัญหาและข้อเสนอแนะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงานต่อไป	๒.๙๒	๐.๖๗	ปานกลาง
๑๐.	โครงการโดยภาพรวมประสบความสำเร็จ	๓.๘๓	๐.๗๒	มาก
เฉลี่ยรวม		๓.๒๖	๐.๒๖	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒ พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๓.๒๖ เมื่อพิจารณาเรียง จากมากไปหาน้อย พบว่า มีความอดทน มานะพยายาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๓๓ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐ และโครงการ โดยภาพรวมประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๓

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ก่อนการสอนผู้สอนได้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผล ในรายวิชา	๔.๐๐	๐.๗๔	มาก
๒	มีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน	๔.๑๗	๐.๗๒	มาก
๓	มีการวัดและประเมินผลในรายวิชาที่เรียน	๓.๒๕	๐.๔๕	ปานกลาง

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
๔	มีการวัดและประเมินผล หลายวิธีการ เช่น มอบหมายงาน กระบวนการทำงาน ผลงานและรายงาน	๓.๐๘	๐.๖๗	ปานกลาง
๕	ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น	๔.๒๕	๐.๗๕	มาก
๖	ผู้สอนมีการบูรณาการคุณธรรม จริยธรรมและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๓.๕๐	๐.๖๗	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		๓.๗๑	๐.๒๙	มาก

จากตารางที่ ๓ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาโครงการ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๑ เมื่อพิจารณาเรียงจาก มากไปหาน้อย พบว่า ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๕ มีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ และก่อนการสอนผู้สอนได้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผล ในรายวิชา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐

บทที่ ๕

สรุป ผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

๑. สรุปผล
๒. อภิปรายผล
๓. ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาโครงการ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา สรุปผลการวิจัย พบว่า

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินกระบวนการทำงาน วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรม การให้คำปรึกษา พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกระบวนการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๐ เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาบูรณาการในการดำเนินงาน โดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ กิจกรรมมีความก้าวหน้าสม่ำเสมอและเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๓ และใช้/ประยุกต์ใช้เทคนิคและหรือเทคโนโลยีในการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๘

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินผลงานและรายงานวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า เฉลี่ย ๓.๒๖ เมื่อพิจารณาเรียง จากมากไปหาน้อย พบว่า มีความอดทน มานะพยายาม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๓๓ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐ และโครงการ โดยภาพรวมประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า เฉลี่ย ๓.๘๓

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้วิชาโครงการ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๑ เมื่อพิจารณาเรียงจาก มากไปหาน้อย พบว่า ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๕ มีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๗ และก่อนการสอนผู้สอนได้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผล ในรายวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐

อภิปรายผล

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา จากการวิจัยปรากฏว่า ๑. นักเรียนมีความสามารถปฏิบัติตามกระบวนการทำงาน โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปหาน้อย นักเรียนจะมีการใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาบูรณาการในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก กิจกรรมมีความก้าวหน้าสม่ำเสมอและเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดอยู่ในระดับมาก และใช้/ประยุกต์ใช้เทคนิคและหรือเทคโนโลยีในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเช่นกัน ๒. นักเรียนมีความสามารถปฏิบัติโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปหาน้อย นักเรียนมีความอดทน มานะพยายามอยู่ในระดับมาก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และโครงการ โดยภาพรวมประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ๓. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปหาน้อย นักเรียนมีความพึงพอใจต่อผู้สอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่าง มีขั้นตอน อยู่ในระดับมากและก่อนการสอนผู้สอนได้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผลในราย วิชา อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางอรสา ฮงทอง (บทคัดย่อ : ๒๕๕๕) การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของผู้สอนวิทยาลัยอาชีวศึกษา ยะลา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ผู้เรียน ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับ ปวส.๒ มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนของผู้สอน รายวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๗ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๙๑ รองลงมา คือ ด้านความรู้ ความสามารถในรายวิชาที่สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ ด้านความสามารถในการถ่ายทอดและเทคนิคการสอนเท่ากับด้านการใช้สื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๔ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ ก่อนการจัดการเรียนรู้จะต้องอธิบายให้ผู้เรียน ทุก ๆ คน เข้าใจในกระบวนการการเรียนรู้ ขั้นตอนการเรียนรู้ และวิธีการร่วมกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อสร้างจิตสำนึกและ/หรือความตระหนักในหน้าที่

บรรณานุกรม

- รุ่ง แก้วแดง. ปฏิวัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๔๓.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. “การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบ
โครงการ เพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและ
สื่อการศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.
- ดุสิตา โพธิ์พันธุ์. การแนะนำและการให้คำปรึกษา. <http://npsppyb.blogspot.com>
- chawanrat booranakan. จิตวิทยาการแนะแนวและการให้การปรึกษา. http://chwrbnk.blogspot.com/๒๐๑๓/๐๒/blog-post_๒๑๗๖.html
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. เรื่องการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบ
โครงการเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
๒๕๔๕ .
- วิทยา อารีราษฎร์. การพัฒนารูปแบบการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะและมีส่วนร่วม
ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์. ๒๕๔๘.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินกระบวนการทำงาน

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ระดับคะแนน ๕ = มากที่สุด, ๔ = มาก, ๓ = ปานกลาง, ๒ = น้อย, ๑ = น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
		๑	๒	๓	๔	๕	
๑.	กิจกรรมมีความก้าวหน้าสม่ำเสมอและเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด						
๒.	สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการอย่างสม่ำเสมอ						
๓.	ใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาบูรณาการในการดำเนินงาน						
๔.	ใช้/ประยุกต์ใช้เทคนิคและหรือเทคโนโลยีในการดำเนินงาน						
๕.	การจัดการด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ						
๖.	การจัดการด้านการผลิต/บริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ						
๗.	มีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ						
๘.	ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานและได้ผลดี						
๙.	บันทึกการปฏิบัติงานและความก้าวหน้าของงานโครงการอย่างสม่ำเสมอ						
๑๐.	จัดทำบัญชีด้านการเงินและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและถูกต้อง						
คะแนนรวม							

แบบประเมินผลงานและรายงาน

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ระดับคะแนน ๕ = มากที่สุด, ๔ = มาก, ๓ = ปานกลาง, ๒ = น้อย, ๑ = น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
		๑	๒	๓	๔	๕	
๑.	การดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงาน						
๒.	การใช้งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เหมาะสม คุ่มค่า						
๓.	ผลงานมีคุณภาพและปริมาณตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย						
๔.	ผลงานเป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภค/ผู้ใช้บริการ						
๕.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินการ						
๖.	มีความอดทน มานะพยายาม						
๗.	เอกสารรายงาน/การบันทึกผลการปฏิบัติงานครบถ้วนสมบูรณ์						
๘.	การบันทึกรายงานในการดำเนินงานถูกต้อง ชัดเจน						
๙.	ผลการดำเนินงาน ปัญหาและข้อเสนอแนะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงานต่อไป						
๑๐	โครงการโดยภาพรวมประสบความสำเร็จ						
คะแนนรวม							

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) ปีที่ ๒ ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียน

มากที่สุด ให้ ๕ คะแนน มาก ให้ ๔ คะแนน
 ปานกลาง ให้ ๓ คะแนน น้อย ให้ ๒ คะแนน น้อยที่สุด ให้ ๑ คะแนน

ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อแบบสอบถามการพัฒนาการจัดกิจกรรมการวิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศโดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑	ก่อนการสอนผู้สอนได้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผลในรายวิชา					
๒	มีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน					
๓	มีการวัดและประเมินผลในรายวิชาที่เรียน					
๔	มีการวัดและประเมินผล หลายวิธีการ เช่น มอบหมายงาน ภาระบวณการทำงาน ผลงานและรายงาน					
๕	ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น					
๖	ผู้สอนมีการบูรณาการคุณธรรม จริยธรรมและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินกระบวนการทำงาน วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์
เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยี
สารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

แบบประเมินกระบวนการทำงาน

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR๐๐๐๐๑	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๓.๘๓๓๓	.๗๑๗๗๔
VAR๐๐๐๐๒	๑๒	๓.๐๐	๔.๐๐	๓.๕๐๐๐	.๕๒๒๒๓
VAR๐๐๐๐๓	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๔.๑๖๖๗	.๗๑๗๗๔
VAR๐๐๐๐๔	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๓.๕๘๓๓	.๗๙๒๙๖
VAR๐๐๐๐๕	๑๒	๒.๐๐	๓.๐๐	๒.๕๐๐๐	.๕๒๒๒๓
VAR๐๐๐๐๖	๑๒	๒.๐๐	๓.๐๐	๒.๕๘๓๓	.๕๑๔๙๓
VAR๐๐๐๐๗	๑๒	๒.๐๐	๔.๐๐	๒.๙๑๖๗	.๗๙๒๙๖
VAR๐๐๐๐๘	๑๒	๒.๐๐	๓.๐๐	๒.๕๐๐๐	.๕๒๒๒๓
VAR๐๐๐๐๙	๑๒	๒.๐๐	๓.๐๐	๒.๓๓๓๓	.๔๙๒๓๗
VAR๐๐๐๑๐	๑๒	๑.๐๐	๓.๐๐	๒.๐๘๓๓	.๕๑๔๙๓
รวม	๑๒	๒.๕๐	๓.๓๐	๓.๐๐๐๐	.๒๓๗๔๑
Valid N (listwise)	๑๒				

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินผลงานและรายงาน วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

แบบประเมินผลงานและรายงาน

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR๐๐๐๐๑	๑๒	๓.๐๐	๔.๐๐	๓.๒๕๐๐	.๔๕๒๒๗
VAR๐๐๐๐๒	๑๒	๓.๐๐	๔.๐๐	๓.๕๐๐๐	.๕๒๒๒๓
VAR๐๐๐๐๓	๑๒	๒.๐๐	๔.๐๐	๓.๐๘๓๓	.๖๖๘๕๖
VAR๐๐๐๐๔	๑๒	๓.๐๐	๔.๐๐	๓.๓๓๓๓	.๔๙๒๓๗
VAR๐๐๐๐๕	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๔.๐๐๐๐	.๖๐๓๐๒
VAR๐๐๐๐๖	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๔.๓๓๓๓	.๖๕๑๓๔
VAR๐๐๐๐๗	๑๒	๑.๐๐	๓.๐๐	๒.๐๐๐๐	.๖๐๓๐๒
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR๐๐๐๐๘	๑๒	๒.๐๐	๓.๐๐	๒.๓๓๓๓	.๔๙๒๓๗
VAR๐๐๐๐๙	๑๒	๒.๐๐	๔.๐๐	๒.๙๑๖๗	.๖๖๘๕๖
VAR๐๐๐๑๐	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๓.๘๓๓๓	.๗๑๗๗๔
รวม	๑๒	๒.๗๐	๓.๖๐	๓.๒๕๘๓	.๒๕๗๔๖
Valid N (listwise)	๑๒				

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น รหัส ๓๐๙๐๐-๐๐๐๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กิจกรรมการให้คำปรึกษา

ความพึงพอใจ ต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาโครงการ

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR๐๐๐๐๑	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๔.๐๐๐๐	.๗๓๘๕๕
VAR๐๐๐๐๒	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๔.๑๖๖๗	.๗๑๗๗๔
VAR๐๐๐๐๓	๑๒	๓.๐๐	๔.๐๐	๓.๒๕๐๐	.๔๕๒๒๗
VAR๐๐๐๐๔	๑๒	๒.๐๐	๔.๐๐	๓.๐๘๓๓	.๖๖๘๕๖
VAR๐๐๐๐๕	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๔.๒๕๐๐	.๗๕๓๗๘
VAR๐๐๐๐๖	๑๒	๓.๐๐	๕.๐๐	๓.๕๐๐๐	.๖๗๔๒๐
รวม	๑๒	๓.๓๓	๔.๓๓	๓.๗๐๘๓	.๒๘๕๓๘
Valid N (listwise)	๑๒				

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	รอฮีชน ลอตง
วันเดือนปีเกิด	วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๒๔
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	๑๘/๔ ถ.รัตนศิริ ต.บาเจาะ อ.บาเจาะ จ.นราธิวาส
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
ประวัติการศึกษา	

พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๑ โรงเรียนตรุณศาสตร์วิทยาย

.พ.ศ. ๒๕๕๑ – ปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ผลงานทางวิชาการ/ผลงานการศึกษาวิจัย

-

แหล่งเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียน

-

-